

կան դպրոցի օգտակարութեան մասին, կոկորդի-
լոսի արյունք են թափում, իբր թէ քաղաքի ի-
գուր վատնած կոպէկների համար։ Մինչև ան-
գամ մի նորեկ ջաւախէթցի պարոն, որը իր գիւ-
ղում բացի ցորենից և զարիից ոչինչ պտղաբե-
րութիւն չէ տեսած և կարծելով, որ զիւղատն-
տեսական դպրոց ասելով պէտք է հասկանալ
գարի և ցորեն սերմանել և հնձել, գրեց մի լրա-
գրում թէ, քաղաքի համար ապարդիւն է, այդ
դպրոցը աւելի հարկաւոր է զիւղացիների համար,
(այն, և զիւղացիների համար), իսկ քաղաքը
վատնում է իր զրամը և այլն։ Ի հարկէ, զիւղա-
ցի պարոնից աւելին սպասել անմտութիւն կը
լինէր, մինչդեռ նա ոչ ծանօթ է Ալմալցիսայի

Ճրի մինչև շինութեան տեղը։ Այս բոլոր թւարա-
նական տեղեկութիւնները, որ քաղել եմ հաստատ
աղիւրներից, պարզ ապացոյց են որ գիւղացինների
մասնակցութիւնն աւելի մեծ չափով է քան քա-
ղաքին, ուրեմն աւելորդ է աննպաստ լուրեր
տարածել և միամիտներին շփոթել։ Շինութիւնն
աւարտելուց յետոյ, շինական հասարակութիւնն
ները տալու են տարեկան 2000 լուրի մշտակէս,
իսկ մնացեալը հոգալու է ուստիմարանական
վարչութիւնը։ Շինութիւնները մնալու հն քաղա-
քի սեփականութիւն (եթէ երբ և իցէ ապարդիւն
ճանաչվելով զպրոց փակվելու լինի) իսկ այդ
շինութիւններն արժենալու են տասը հազար
լուրի։

զըս անյատացաւ Արկղիս մէջ, ի միջի այլոց տ
ային. երեք հատ 72 ր. 30 կոպ., 55 ր. 50 կ. հ
սրժողովթեան պարտամուրհակներ և մի հատ
հեռագիր փառակազմ մեծ զիրք, որոնց գտնո-
ին խոստանում եմ վարձատրել, տալով նրան
00 ըուբլի Մնացած, աւելի քան 200 ըուբլի
սրժեք անեցող արծաթեղինների և շորեղինների
մէջ աշքի են ընկնում մի հատ առձեռն հայոց
առարան և չորս հատ հին դրամներ, որոնցից
որկուսը արծաթեայ, իսկ երկուսը ուրիշ մետա-
լից, որոնց վրա փորագրված են 1300 և 1400
և երբ. զրամներից մէկը այլ մարդու պատկեր է
ըուռամ, միւսը կոչված Արծաթեայ դրամների քանի
որավայ լինելը չէ իմացվում, յիշեալ դրամները

ին (1700 թէ 1800 րուբլի), զուտ արդիւնքը
սպիտ թէ 600 րուբլու հասնի. Կարգադրիչները
ունեց ծախսերի մէջ ոչինչ տնտեսութիւն չա-
ցին: Վերջնական հաշիւը դեռ ևս չէ ներ-
այացրած:

Այս վերջին ժամանակները ոռուսաց մայրաքա-
տքի գրական շրջաններում շատ է խօսվում Լեվ
Ոլտովի մի նոր գրուածքի մասին, որը կրում է
Կրեյցերովա Սոնատա՝ Վերնագիրը: Այդ գրուած-
քի մէջ Տօլստոյ շօշափում է ամուսնական հարցը
Զանում է լուծել նրան:

Այսօր, վետրվարի 8-ին, երեկոյեան 71/2 ժամին, կայանալու է կովկասեան Գիւղատնաեսաւան ընկերութեան հերթական նիստը: Ընթացիկ ործերի ընթերցումից յետոյ, կը կարդացվի Վ. էեվսկու գեկուցումը՝ «Ֆիլոկաէրային վարակում ութայիսի նահանգում և այդ վարակման դէմ ործադրելի միջոցները»: Նիստին կարող են երկայ գանգել և կողմնակի անձինք:

Թիֆլիսի օպէրային թատրոնում ահա երկ-
րդ անգամ է որ ներկայացվում է «Գեղնէլլա» (La
vette de Portici) օպէրան, երաժշտութիւն Փը-
սնսիացի յայտնի երաժիշտ Օքէրի Օպէրայի ե-
ստջուութիւնը թէն հին է, բայց իր գեղեցիկ ե-
սնակներով մինչև այժմ թարմ է մնում: Վանդը-
կ, Մազանիէլո ձկնորսի գերում, հրաշալի էր.
Այս անդամ երգիչը հրաշքներ զործեց իր ձայնով
վարձատրվեց Հասարակութեան ոգևորված ծա-
հանարութիւններով, մի պսակով և մի քանի
անգամին ընծաներով:

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

«Հիւսիսային գործակալութիւնը» հեռագրում
է, որ Լուժակի հաշտաբար դատաւորների ժողովի
նախագահ կոմս Տատիշչնվ դատապարտված է
դրամական տուգանքի, 1100 րուբու չափով և
պաշտօնից հրաժարեցրած լինելուն: Ամէ Տատիշ-
ճնվ անկարող կը լինի վճարել վերոյիշեալ տու-
գանքը, այն ժամանակ տուգանքի փոխարէն
պէտք է վեց ամսվայ բանտարկութեան պատիմը
կը:

ԲԻԺԱՅԻ մեղ հաղորդում են, որ այստեղի
Բազմարուեսեան դպրոցում (աղօլիտեխնիկումի
լէջ) կան այժմ 8 հայ ուսանողներ, մեծ մա-
տամբ ուսումաստանցիք։ Հայ ուսանողներից մէկը,
Գ. Տրապիզոնցիանց, այս տարի իր ուսման ըն-
թացքը նոյն Բազմարուեստեան դպրոցում ա-
ւարտած լինելով, նշանակվել է յիշեալ բարձրա-
գոյն դպրոցի պրօֆէսօրներից մինի օգնական
ասլիստենտ)։

ՆՈՐ-ՆԱԽՈՒՁԵՒԱՆԻ մեր թղթակիցը զրում է
նազ հետևեալը. «Վերջապէս ստացանք ներքին
որդեսի մինիստրից վաւերացրած կանոնադրու-
թիւնը Նոր-Նախիչևանի հայ աղքատների հոգա-
րածութեան մասին։ Պէտք է ասած, որ քա-
լքն ունի համարեա 300 հազար բռուլի գումա-
րը, որը կտակված է վարժատների, անկելանոցի
աղքատանոցի օգտին և որովհեան Գուման
աղկացած է բացառապէս հայերից, ուստի այդ
ումարը Դումայի ձեռին է։ Այժմ պէտք է
ազմիլի մի որոշ վարչութիւն, որին և կը յանձն-

Մեզ գրում են Նոր-Նախիջևանից հետեւալը.
Այս օրերս մեռաւ տիկին Կատալօվա, որի մա-
հա յետոյ պիտի յանձնվեն քաղաքին նրա մար-

Առ կատարած տունը և 4—5 հազար բուբլի գու-
արը, ըսդամննը մինչև 10 հազար բուբլու կա-
ռողութիւն։ Քաղաքը այդ տան և գումարի տէր
դարձել արդէն։

Ստացանք Բագովի «Մարդասիրական ընկերութեան» գրամական հաշիվը 1889 թվի համարը՝ յդ ընկերութեան տարեկան բալանսը ներկացնում է մեզ 100,982 բուրլի 24 կոպ. պատառեական առմասուն.

Ոուս կանայք առաջ են գնում արտասահմա-
ռում: «Медицинск. Бесѣда» բժշկական թերթը

իմորդ Նօվլիցկայա, Վարչավայրից), նորերում
ժշկականութեան դօկտօրի աստիճանը ստանա-
պ Ծէղիայի Ստոկհոլմ քաղաքի համալսարա-
ռում, հրաւիրված է նոյն համալսարանի բժշկա-
նան Փակուլտէտում պրօֆէսօրի պաշտօնն ընդու-
նուած Նորան յանձնևած է «կանանց հիւանդու-
իւնների» ամբիօնը:

Սազ լսողում են տպագրել հատուկալը. «Յուն-
սրի 28-ին Եկատէրինուկարի երկաթուղային կա-
սրանի առաջին և երկրորդ կլասի ճանապար-
դունելի գանձինում քեռնակը յանձնված ար-

լուսուցական խումբը այս տարի սկսեց կազմել
րական երեկոներ՝ Յունվարի 21-ին ներկայ է-
նք գրական երկրորդ երեկոյին Մեր գիւղում
րական երեկոների հիմնադիրը եղաւ 1879 թը-
ին պ. Դաւիթ Գալանթարեան։ Որքան յիշում
նք, նա վերջնում էր գրական երեկոների հա-
մար նիւժեր՝ զլաւորապէս տեղական երեյթ-
երից, մատնացոյց անեղով ժողովրդի լաւ և
ատ սովորութիւնների վրա, այդպիսով նպաս-
ելով ժողովրդի մտաւոր գարզացմանը, ինքնա-
մնութեանը և այլն։ Բայց նրա յաջորդները, նը-
ատի չառնելով գիւղական ժողովրդի մտաւոր
արգացման չափը, կերակրում են նրան ան-
արս, փիլիսօփայական խրթին և անշակ նիւ-

ւաթերի ընտրութեան և կարդալու ձեր կողմից, չողներից չէ կարելի համարել։ Ժողովուրդը անձրանում և թողնում էր գանձեմ, դեռ ըներցանութիւնը չաւարտած։ Մեր համեստ կարեցն այն է, որ երեկոյ կազմողները վազօրօք ակեն և պատրաստեն նիւթերը, խմբի քննութեանն ենթարկեն և միաձայն հաւանութեամբ ոյլ տան՝ ժողովրդի համար կարդալու։ Լաւ կը նէր, եթէ երեկոյ կազմողները նկատի ունենաւն հետեւալ անհրաժեշտ հարցերը, մարզու և ոյջ պարտականութիւնները և փոխադարձ յաբերութիւնները, ընտանեկան դաստիարակունակութեան և այլ պատճեանները, ուստի այս պատճեանները անհրաժեշտ են այս ժողովուրդի համար։ Եթէ այս պատճեանները անհրաժեշտ են այս ժողովուրդի համար, ապա այս պատճեանները պատճեան են այս ժողովուրդի համար։ Եթէ այս պատճեանները անհրաժեշտ են այս ժողովուրդի համար, ապա այս պատճեանները պատճեան են այս ժողովուրդի համար։

արհեստների անհրաժեշտութիւնը, թէ
անքի առողջապահական պայմանները և այլն,
այլն։

թւում, ինչպէս զիտէք, կար տիկին Սավինա: Կատք յղացաւ հայկական երեկոյթի համար ատւաւոր տսմսակներ ուղարկել նմանապէս ուսաց մի քանի յայտնի գրողներին և պուրիւսներին, բայց չը զիտենք ինչի այդ առաջար- շմիւնը մերժվեց կարգադրիչների մեծամաս- թիւնից: Զը նայելով երեկոյթի մեծ եկամու- նակը:

ՈՒՐԱԽԱԼԻ ԻՆՔՆԱԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ուրախալի Լուրեր են գալիս Բերլինից իշխան
ամարկի մասին, — այդ ինքնահաւառ մարզը,
որմանացիների այդ կուռքը, մօտ կէս դար
իրապետելուց յետոյ, վերջապէս, սկսել է խոս-
ովանել, որ ինքն այլ նս չունի առաջիկայ
ընապաստան քաջութիւնը՝ կառավարելու այն
սզմաթիւ ծանր գործերը, որոնց ղեկը նա մին-
այժմ իր ճեռքումն էր կենտրօնացրել
Քիսմարկ խոստովանում է, որ ինքն ոյժից
կնում է, — դա մի կողմից մի ուրախալի երե-
յթ է ամբողջ Գերմանիայի համար, իսկ միւս
ողից, երկաթէ կանցլէրի համար մի գովելի և

իր ամբողջ գործունէութեան ընթացքում աշ-
տելով անցկացնել, իրագործել իր մեծ մա-
սմբ վկասակար պրօքրամները, այդ մարզը
լիսատել է մի և նոյն ժամանակ համոզել գեր-
անացիներին, որ Բիսմարկ—կը նշանակէ ան-
ալականութիւն, որ Բիսմարկ կը նշանակէ
պիճելի հեղինակութիւն։ Այդ տեսակ, իրանցից
ըստ ոչինչ բան չընդունող տիպեր, ինչ ասպա-
ռի վրա և լինեն նրանք, միշտ վկասակար են
ել, և իշխան Բիսմարկ, չը նայած իր մեծ
գունակութիւններին, այդ ճշմարտութիւնը հաս-
տում է ամենափառաւոր կերպով։

մեծ օգուտներ է տուել Գերմանիային, —և
ապարձենալով իր անցեալով, պարծենալով որ
ցնալում նա ծառայութիւններ է մատուցել իր
յրենիքին, այդ նոյն թիսմարկ երկար տարինե-
ց ի վեր կուրացել է և չէ տեսնում, որ լնքը
ու է մնացել ժամանակակից գաղափարները
սկանալուց, որ նրա վարդապետութիւնները,
արտաքին և ներքին քաղաքականութեան և
սօցիալական-տնտեսական խնդիրների վերա-
ռութեամբ, հնացած, մաշված, և անպէտք նո-
րձած, և որ այդ անպէտք ձգտումների մէջ
միայն վնաս է բերում իր երկրին, և դրա
ո միասին ամբողջ Երազային, ուր քիչ չեն
նպիսի միակողմանի մարդիկ, որոնց գատողու-
նը հետեւալն է. «Բիսմարկ անցեալում երևելի
ուներ է կատարիլ, ուրեմն նա այժմ անմուռ-
ացնելու անիւ է» կարողաց

Արժէս արդեօք ասել, որ իշխան Բիսմարկի հնդի-
կութիւնից կուրացած մարդկանց այդ կարծիքը
նոովին սխալ է. արժէս արդեօք կրկնել, որ մի
ուոյն անձնաւորութիւնը իր գործունէութեան
պրում կարող է լինել անպայման օգտակար,
սճարեղ, անփոխարինելի, և պաշտելի, իսկ
չջում, այդ մի և նոյն մարդը, տարիներ անց-

